

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm923/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Med Sværd vi værged,
Med Skjold vi værged,
Vor Fader! dig.

Vi hørde runge
I Balhals Borg
Dit Fald, det tunge,
Da vorde Sotg,
Hvor Roser stode;
Hvor Liljer groede,
Paa Vigrids Mark *).

Skjalden greb i Strængene og kvad saa glædelig om den Hedensarnes Manddom, saa sorgelig om hans Død. Som slyngede stode alle Helte, og lyttede til Kvædet, men da det var endt, fremtraadte Regner Ledbrok og kvad:

*) Det kan omtales, hvor de Roser og Liljer havde mindst hjemme, paa Vigrids Mark, paa de gamle Klampers eller min Lunge, men det er vist, at de havde der ingensteds hjemme. Sagen er, at jeg fandt Blomster klædt godt, der var ingen i det Fjeland, hvor jeg dengang boede, jeg skjal da det Par i Oehlenschlägers Have, og for at vise, hvor godt jeg forstod mig paa Blomster, plantede jeg dem paa Vigrids Mark, og i de nordiske Hedeningers Hjelme. Latterligt var det tilvisse, dog, gid det var min største Synd!

